

Òscar Briz: «Aquest és un disc d'amor, desamor i psicodèlia»

El de l'Alcúdia presenta un disc sensorial basat en experiències personals

Òscar Briz | Juan Miguel Morales

En temps de virus i pandèmia, el músic de L'Alcúdia **Òscar Briz** ha compost i enregistrat un disc de set cançons. Un treball ambiciós amb un títol ben explícit: *Amor i psicodèlia en temps de virus* (autoeditat). El músic se sent satisfet amb el disc i no se n'amaga: "estic content. Quan portes al cap abans de gravar el disc i passa per moltes mans, sempre acaba transformant-se. En aquest cas, estic prou satisfet".

El títol ja acota molt el temps en què han estat compostes les cançons.

Sí. Enguany tenia un projecte més ambiciós. Com que feia vint anys del meu primer disc en català, volia fer una revisió de la meua obra, amb noves versions de les cançons i un espectacle amb una formació ampliada. Però el virus ho ha fet impossible. Jo vaig ser a Austràlia entre l'octubre i el gener. Al cap de no-res va arribar el confinament i jo sempre tinc l'impuls de gravar coses noves. Ja tenia algunes cançons noves i durant la quarantena vaig tenir més temps?

***Amor i psicodèlia en temps de virus*; un títol i una portada que defineixen molt.**

Per una banda defineix molt, fins i tot massa. Realment, és un disc d'amor, desamor i psicodèlia. Jo he patit un trencament vital molt important, tot i que és un trencament molt particular. És un trencament de parella, però no perquè ens portem malament entre nosaltres; simplement, ella és australiana i jo soc d'aquí i al final cadascú cau al lloc on ha de viure. Al final, viure la teua cultura

i la teva llengua és molt important. Més que altres coses. I psicodèlia, que no deixa de ser el reflex d'experimentacions amb substàncies que alteren la ment i com això es plasma en l'art. Hi ha cançons inspirades directament en aquestes experiències. En els últims anys n'he tingut algunes que deixen marca. Jo no en faré proselitisme, però les considere importants per a mi.

En 8 tracks passen moltes coses. Començant amb una cançó que en realitat en són dues?

Sí. El primer track i el segon estan lligats amb un passatge molt poderós de *crescendo*? El disc és un viatge per les emocions i pel món psicodèlic i l'espai. Sí que passen coses, sí. De vegades, intentes reflectir atmosferes i no ho aconsegueixes perquè, pel fet de no tenir més temps o menys pressupost, no t'hi pots dedicar tot el que voldries. En aquest disc, la primera cançó "18350 dies", que parla que tots formem part de tot i que estem fets d'elements químics s'enllaça amb "Stereotype", que és l'última que vaig fer.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=pcyhlyjtL6k>

I hi ha cançons lluminoses en les quals sembla que et reconcilies amb el món ("la llum es presenta si la crides") i altres de fosques i introspectives ("La por 2020").

És que jo estava en aquesta etapa vital! Em sentia malament per un gran trencament i tirava d'altres experiències. I les cançons en són mostra.

El grafisme és un altre dels elements importants del disc.

Sí. Nicoletta Tomás és una pintora que té bastant reconeixement internacional i que jo conec fa anys. Fa una pintura figurativa molt identificable i molt femenina. Jo no volia una imatge referencial de la psicodèlia clàssica del rock dels 60. Buscava una imatge que trasmetera la mateixa ensomniació de ?hi ha altres mons' però sense cap ancoratge a la psicodèlia dels 60. La imatge impacta pels colors i em sembla que també transmet la sensació que allò té un element femení. Com diu en anglès la primera cançó de l'últim track: ?i saluda a la tota embarassadora femineïtat'. És una traducció una mica literal?

Aquest cop també hi haurà disponible el vinil!

Sí, l'estic esperant amb molta il·lusió. M'ha d'arribar ja perquè m'havia compromès al Verkami d'enviar-los el desembre. És el primer vinil que faig des de l'època de **Banderas de Mayo**. I pensa que l'últim disc va ser el 1992? Aquest és un disc que pot lluir molt amb vinil gràcies al grafisme i a les imatges que hi ha. Però és un esforç molt gran perquè el vinil encareix molt el producte. I més en aquests temps en què es poden fer molt pocs directes. Pensa que els discos es venen als concerts!

Doncs rematem-ho. Ja tens ben pensats els directes?

Sí. Serem els mateixos que hem gravat el disc amb el reforç d'un guitarrista. Per casualitat, el dia que es va publicar el disc ja el vam presentar en concert. Era una actuació que s'havia suspès per la pandèmia i que vam poder recuperar. I ho vam fer coincidir. No hi ha gaires concerts previstos, però ja n'hi ha de lligats a Gandia i al BarnaSants. I el més important: puc assegurar que sonem molt bé!